

σπαιραν, δροσεράν ὅμως κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, παραβαλλομένην πρὸς τὴν ὑπόγειον κάμινον, ἐξ ἧς ἐξήλθομεν.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

Σ. ΣΤΑΗΣ.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ.

Τοῦ διαστήρου τούτου συγγραφέως, τοῦ διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Ἑπιστημονικῆς Μυθιστορίας νέαν σχεδὸν ἰδρύσαντος ἐποχὴν ἐν τῇ Γαλλικῇ φιλολογίᾳ, τὸ ὄνομα τοσοῦτον ἤδη εἶναι οἰκεῖον, προσφιλὲς ἴσως τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ Ὀμήρου, ὥστε καὶ δίκαιον θεωροῦμεν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν πολλῶν ἐξ αὐτῶν ἐλπίζομεν ὅτι ἱκανοποιούμεν, περιληπτικῶς σχεδιογραφοῦντες ἐν ταῦθα τὰ τοῦ φιλολογικοῦ βίου του.

Ὁ Κ. Ἰούλιος Βερν εἶναι ἄνθρωπος πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν προσηλυτισθεὶς εἰς τὸ ἱερὸν τῶν Μουσῶν τέμενος. Ἀπλοῦς γραμματεὺς τὸ πρῶτον χρηματίσας δραματικῆς τινος ἐταιρίας τοῦ ἐν Παρισίοις Λυρικοῦ Θεάτρου, ἀλλ' ἀσθενῶς ποριζόμενος τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου, ἐγένετο κατόπιν μεσίτης χρεωγράφων παρὰ τῷ ἐν Παρισίοις χρηματιστηρίῳ, συντάττων συγχρόνως καὶ διὰ διαφόρων ἐφημερίδων δημοσιεύων καθ' ἑκάστην ἐκθέσεις τῆς πορείας τῶν χρεωγράφων καὶ ἄλλων δημοσίων ἀξιῶν. Καὶ τὸ ἐπάγγελμα ὅμως τοῦτο ὀλίγον διέτρεξε χρόνον· διότι ὁ ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ ἐπωάζων φιλολογικὸς ἔρως ταχέως ἐκκολάψας ἀπέσυρε καὶ ἀπὸ τούτου τὸν ἄνδρα, δὲ αἱ Μοῦσαι ἀνοικταῖς ἀγκάλαις ἀπεδέχθησαν εἰς αὐτὰς προσδραμόντα τριακονταετῇ τότε νεανίαν.

Συνέγραψε πρῶτον ἔργον τοῦ μονόπρακτόν τινα κωμωδίαν, *Οἱ Ἀχέριοι Στάχεις* (*Les epis de paille*), ἃν καλῶς ἐνθυμῶμαι, ἐπιγραφομένην. Ἡ κωμωδία αὕτη ἐδιδάχθη ἀπὸ σκηνῆς ἐν τινι τῶν Παρισίων θεάτρῳ καὶ . . . ἀπέτυχεν. Ἀπέτυχεν, ὅπως ἀπέτυχον τόσων ἄλλων δαιμο-

νίων ἀνδρῶν τὰ πρῶτα ἔργα, χλεῦν καὶ συριγμὸν ὡς μόνην ἀμοιβὴν ἀπαντήσαντα ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ, ἡ δ' ἀποτυχία αὕτη ἐψύχρανε μὲν ὅπωςδὴποτε τὸν ἄνδρα, δὲν τὸν ἀπεθάρρυνε μᾶλα ταῦτα. Ἀποχαιρετήσας δὲ τότε ἐπὶ τινα χρόνον τὸ κοινόν, καὶ ἀπὸ δραματούργοῦ εἰς νέον εἶδος μυθιστορίας τραπείς, τὸ ἐπανεῖδε διὰ τῆς *Ἀφρικῆς*, πρῶτου ἔργου δοξάσαντος ἀμέσως σχεδὸν αὐτόν. Ἡμέραν τινὰ τοῦ ἔτους 1867 ἀπαντᾷ καθ' ὁδὸν τὸν Κ. *Hetzel*, ἓνα τῶν μεγαλειτέρων ἐν Παρισίοις ἐκδοτῶν βιβλίων, καὶ πεφοβισμένος ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ναυαγησάσης κωμωδίας του καὶ διστάζων τῷ λέγει ὅτι ἔχει νὰ τῷ ὑποβάλλῃ ἔργον τι—τὴν *Ἀφρικὴν*—πρὸς δημοσίευσιν. Ὁ *Hetzel* τὸν παρεκάλεσε νὰ τῷ τὸ πέμψῃ οἰκαδὲς πρὸς ἀνάγνωσιν.

Μετά τινας ἡμέρας ὁ Ἰούλιος Βερν, ἐν μέσῳ τίς οἶδεν ὁποίων φόβων καὶ ψυχικῶν ἀγωνιῶν, διευθύνεται πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ *Hetzel* ἵνα λάβῃ τὴν ἐπὶ τοῦ ἔργου του ἀπάντησιν. Ὁ πανοῦργος ἐκδότης, ὅστις ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς *Ἀφρικῆς* εἶδεν ἀμέσως ὅτι ἐν τῷ ἀπέναντι αὐτοῦ ἱσταμένῳ καὶ μετὰ δειλίας ἕνεκα τῆς πρώτης ἀποτυχίας περιμένοντι τὴν ἀπάντησιν συγγραφεῖ εἶχε χρυσορυχεῖον ἀληθὲς ὑπὸ τὴν διάθεσίν του, τὸν ἠρώτησεν ὑπὸ ποίους ὁρους ἤθελε νὰ δημοσιεύσῃ τὴν *Ἀφρικὴν*. Ὁ Βερν δὲν εὕρισκετο οἰκονομικῶς τότε εἰς ἀνθηρὰν κατὰστασιν, ὅπως ἰδίαις δαπάναις ἀναλάβῃ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἔργου. Προέτεινε λοιπὸν τῷ *Hetzel* νὰ τῷ δοθῇ τὸ τρίτον ἐκ τῶν κερδῶν τῆς δημοσιεύσεως.

— Σοὶ δίδω τὸ ἕμισυ ἐγὼ, ἀπήντησεν ὁ ἐκδότης, ἀλλ' ἐπὶ μιᾷ συμφωνίᾳ· ὅτι οἷονδὴποτε ἔργον ἂν δημοσιεύσῃς τοῦ λοιποῦ, δι' ἐμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν ὅρων θὰ τὸ δημοσιεύσῃς.

Καὶ ὁ Βερν ἐδέχθη προθύμως, ἐννοεῖται, τὴν πρότασιν, ὁ δ' εὐφυὲς κερδοσκοπὸς ἐκδότης ὠφελήθη ἐννεακοσίας περίπου χιλιάδας φράγκων μέχρι τοῦδε ἐκ τοῦ συνεταρισμοῦ αὐτοῦ. Πόσα δ' ἀκόμη θέλει ὠφελῆθῃ!

Συνέγραψε μετὰ τὴν *Ἀφρικὴν* δεκάδα

περίπου ἄλλων ἔργων, ὅλων στεφανωθέντων ὑπὸ τῆς Γαλ. Ἀκαδημίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν μὲν πρώτην θέσιν κατέχουσι τὰ *Τέχνα τοῦ Γράν*, δευτερεῦον δὲ θεωροῦνται *Οἱ Ἀγγλοὶ εἰς τὸν Βόρειον Πόλον*. Ἐξ ἁπάντων δὲ τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντων ἔργων τοῦ τὸ εὐτελέστερον ἀριθμεῖ ἑνδεκα ἐκδόσεις. Ἡ Ἀφρικὴ, ὑπερτέρα κατὰ τοῦτο τῶν ἄλλων, ἐξεδόθη εἴκοσι καὶ ὀκτὼ φορές μέχρι τοῦδε. Ἐκ τῶν μεστῶν εὐγλωττίας ἀριθμῶν τούτων ἐννοεῖ εὐκόλως ἕκαστος πόσον ἐξηπλώθη ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἔργων τοῦ Βερν καθ' ἅπασαν σχεδὸν τὴν ὑφήλιον.

Διέρχεται τὸν μὲν χειμῶνα ἐν τινι ἰδιοκλήτῳ αὐτοῦ ἐξοχῇ πλησίον τῶν Παρισιῶν κειμένη, ὅπου συγγράφει, ὁ ἴδιος ἀνατρέφων συγχρόνως καὶ τὰ τρία ἢ τέσσαρα μικρὰ ἀκόμῃ τέχνα του. Τὸ δὲ θέρος ὁλόκληρον, ἐπιβαίνων μικρᾷ ἰδιοκλήτου ἐπίσης θαλαμηγοῦ καὶ δύο μόνον ναύτας ἔχων ὑπ' αὐτὸν, περιπλέει τὰς πρὸς τὸν Ὠκεανὸν

Γαλλικὰς ἀκτὰς, ἀπὸ Ἄβρ μέχρι Μασσαλίας διαρκῶς ταξειδεύων, πεντακόσια καὶ ἑξακόσια πολλάκις μίλια διανύων χωρὶς νὰ προσορμισθῇ που, μόνον δ' ὁσάκις τὸν καταλάβῃ τρικυμία ἀληθὴς καὶ τὸ μικρὸν αὐτοῦ σκάφος δὲν δύναται ν' ἀνθέξῃ, καταφεύγων εἰς λιμένα ἢ ἕρμον τινά. Ἐν τῇ διαρκεῖ ταύτῃ θεᾷ τῆς μεγάλης τῶν στοιχείων πάλης, ἐν τῇ ἀφώνῳ ταύτῃ λατρείᾳ καὶ μελέτῃ τοῦ ἀπέναντι αὐτοῦ ἀπλουμένου ἀπείρου, ὅποῖαι νέων ἀριστουργημάτων ἰδέαι δὲν θὰ βλαστάνωσιν ἄρά γε ἐν τῷ μεγάλῳ κύκλῳ τοῦ γονίμου νοῦς του!

Ὁ Ἰούλιος Βερν εἶναι μόλις τεσσαράκοντα καὶ ἑξ ἑτῶν ἤδη—νέος τουτέστι εἰσέτι. Πολλὰ λοιπὸν ἀκόμῃ νοερὰ ἔργα δύναται νὰ περιμένῃ ὁ κόσμος παρ' αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ, εἰλικρινεῖς τῶν τερπνῶν καὶ ὠφελίμων βιβλίων φίλοι, ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα ὅπως ἡ προσδοκία αὕτη τοῦ κόσμου μὴ διαψευσθῇ.

Φ.

Παρόραμα φυλλ. Ἀπριλίου Σελὶς 150 στήλη α. σειρ. 12η.

Ἀντὶ : καὶ δὲν ἐπέλθει παράλυσις ἤθελεν αὐτοῦ ἀνάγνωθι :
καὶ δὲν ἤθελεν ἐπέλθει παράλυσις αὐτοῦ.